

חטאים וזכויות

מדהים

ואם יש לו חטאים ויש לו זכויות, נפרעים חטאים בזכויות. ונאמר יצא שכרו בהפסדו. מיד מחזירים אותה לגוף לפני שיבוא השמש. וזה הוא עד בא השמש תשיבנו לו. שכאשר ישן בן אדם, הנשמה עולה ממנו ולא יורדת בגוף עד שפורעת כל החטאים שעשה בן אדם באתו יום. ומפני זה ממשכן אותה בבית דין שלמעלה מפני שמקטרג עולה אחריה לתבוע ממנה דין. וזכאי הוא מי ששומר אותה בכל יום.

ובזמן שחטאים הם גדולים ומלווה בן אדם חטאים על המשכון. אובד המשכון שהיא הנשמה, ולא חוזרת אצלו. והכל הוא בדין, שדנה אותה גבורה שהיא בית דין הגדול, בכל לילה בשים שרה שעות ושבעים ושניים רגעים כחשבון חס"ד, שאמר בו הנביא ישעיהו: "והוכן בחסד כסא". וסוד הדבר כמו שאמר איוב: "ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו". ויש חטאים שהם בסתר ולא יכולים להעיד בהם מלאכים שהולכים עם הנשמה שנאמר בתהילים: "כי מלאכיו יצווה לך".

הרי השכינה מעידה עליהם, זה הוא שכתוב בספר ירמיהו: "אם ייסתר איש במסתרים", מפני שהשכינה על ראשו, שנאמר בה בפרקי אבות: "דע מה למעלה ממך עין רואה ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים". ולעיתים הנשמה לא הייתה מודה בחטאים שתבע עליו יצר הרע, וחושד יצר הרע בזה, ולעיתים הנשמה לא חטאה וחושד יצר הרע בזה, והולכים אצל בית הדין ודן עליהם דין הנשבעים. נשבעת הנשמה עליהם ונפטרת. ואם לא, פורעת. ויש חטאים שנאמר בהם על ידי איוב: "וביד כל אדם יחתום". ומראים לה חתימת ידה.

ויש חטאים שהם על תנאי שהתנה עליו לפרוע אותם בזה העולם. שחטאים שלו במקומו, שלא יגבה אותה תובע אלא במקומו. ואלו הם חטאים של עשרים שנים. ויש חטאים למטה, שהעמידוהו קדמונים שעד עשרים שנים מענישים למטה ולא למעלה, ויש חטאים שמענישים למעלה ותובעים אותה למעלה בית דין הגדול. ובגללם ממשכנים הנשמה למעלה ולא מניחים לה לרדת למטה. אבל בחטאים שמענישים עליהם למטה, לא מענישים אותה למעלה ולא מעכבים אותו שם.

ויש חטאי הנשמה שגובים מהם בכל מקום כגון: ומקלל אביו ואמו, שנאמר בתורה הקדושה בספר שמות: "בזאת יבוא" מבית דין שלמעלה ומבית דין שלמטה, שנידונה בשני דינים. ומפני חטא זה, בכל מקום שמוצאים אותה למעלה גובים אותה ממנה ובכל מקום שמוצאים אותה למטה גובים ממנה. ואין מצווה שאין לה רשות להגן עליה. שיש חטאים שדנים אותם בדינים חמורים לנשמה, ותבוא מצווה שהיא המלכה כגון מצוות תפילין, ומגינה עליו ופורשת כנפיה עליה, ואין רשות למקטרג להתקרב שם. ויש חטאים שהמלכה אין לה רשות להגן עליהם, זה שכתוב בתורה: "מעם בוזבזי תיקחזנו לבמות".

"הזהר הקדוש"

תאריך פטירתו כ"ט באב לעילוי נשמת
דויד כהן בן רינה ז"ל

חרבות מחודדות של אש לוחטת

באדם יש שני כוחות, והוא מורכב מנשמה וגוף. הנשמה היא חלק הרוחני שבאדם שהוא חלק א-ל-ו-ה ממעל כמו שכתוב: "ויפח באפיו נשמת חיים". מצווה ליבם אשת האח, וסוד זה הרי העמדנו שהוא עשה טוב ואמת עם אחיו המת, שלא ייכרת מאותו עולם. מפני שאותו בן אדם שמת בלי בנים, לא עובר קיר הברזל להיכנס תוך ארמון המלך. מפני שקיר של ברזל עומד בין זה העולם לעולם האחר, ואחר אותו קיר עומדים אלף ושש מאות אלף מלאכי חבלה וכולם נקראים בעלי מגינים בעלי איבה, חרבות מחודדות של אש לוחטות בידיהם. ובפנים אותו קיר יש שישים אלפים היכלי החושך.

וכל היכל והיכל יש בו חלונות פתוחים לגיהנום, וכל אלו שלא זכו בבנים בזה העולם, כאשר יוצאים ממנו הולכים להיכנס לאותו עולם אחר, ופוגעים בתוך אותו קיר, ויוצאים כל אלו בעלי מגינים וטורדים אותם ומכניסים אותם תוך אלו היכלות ויושבים שם עד שיגאלו. ובכל יום ויום טועמים טעם הגיהנום, אף על פי שהוא זכאי. זולת אם זכותו גדולה וזכות אבות, ואלו הם שישתדלו בהם ולא יכלו. מפני שכל אלו שלא התפשט מהם הדיוקן שלמעלה בעולם הזה, לא נכנסים תוך אותו עולם. וכל אלו שלא השתדלו בזה העולם בבנים, כאשר יוצאים מזה העולם קרובים תוך זה הקיר, ויוצאים אלו בעלי מגינים וטורדים אותם באש לוחטת.

ותוך אלו היכלות יש היכל אחד, ואותו היכל נקרא "היכל פועלי אוון", ונוטלים אותו ומכניסים אותו באותו היכל ושם ניטרד בכל יום, וזה קשה מגיהנום. ואם יש לו גואל יאות. ואם לא? לא יוצא משם לעולמים.

והקדוש ברוך הוא רואה בו שלא יצליח, שאם מתקשה לא יהיה נטוע בנטיעה טובה, ועכשיו שהוא רך ויאות להיעקר, נעקר ושותל אותו הקדוש ברוך הוא, כאשר נעקר נכנס אצל אותו סלע, ושם היכלות ידועים לאלו, וצבאות ומחנות הרבה עומדים שם שממונים עליהם, וכולם בחשבון עומדים, ועומדים שם עד שנגאלים בצד אביו, ואם לא אביו, פעמים שעומדים לחמישים שנים, ועושה בו הקדוש ברוך הוא טוב ונגאל בקרוב שקרוב לו או אחיו, וכמה גואלים מזמין הקדוש ברוך הוא לאותו בן אדם.

"הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת:

יעל ז'וסלין לנגפורד בת סוליקה פריחה ז"ל

הקב"ה מעטר כל אחד בעטרה קדושה

בליל שבת כיון שכולם מתפזרים להכנס בנקב העפר, שלא הם יכולים לשלוט, ואז צריך הבן אדם היחידי לשמור ולהישמר. ועוד אף על פי שלא הם יכולים לשלוט, והם נראים לפעמים, ובן האדם יחידי חייב וצריך להישמר. ואם כך חסרון השמירה הוא. אבל בשבת שמירה היא נמצאת לעם הקדוש, והקדוש ברוך הוא כאשר נכנסת שבת, הקדוש ברוך הוא מעטר כל אחד ואחד מישראל, ורוצה שישמרו את אותה העטרת הקדושה שהם התעטרו בה. ואף על פי שהם לא נמצאים ביישוב, ויש לפעמים לבן אדם יחידי נראים שמזלו רע לו. ואז צריך לו לבן אדם להתעטר בעטרה הקדושה ויש לשמור אותה. סוף סוף השמירה נמצאת באותו לילה לעם הקדוש, הואיל וסוכת שלום פרוסה על העם, שהרי שנינו שבכל מקום שסוכת שלום נמצאת, סטרא אחרא (הצד האחר) הוא לא נמצא שם. ועל כן שמירה וכמובן השמירה היא נמצאת ומצויה.

יום השבת שמחה הוא לכול, והכל נשמר למעלה וגם מטה. והאור התחתון מאיר לעלות למעלה ביופי העטרות, ושבעים חלקים הם יותר, וזקן כל הזקנים הוא מתעורר. ואז כאשר עולה האור, העם הקדוש מקדימים לבית הכנסת בלבוש כבוד ובשמחה, ואז מתעטרים בעטרה הקדושה שלמעלה, ובאותו רוח שעומד עליהם למטה, והם משבחים בתשבחות למעלה, וכל העליונים והתחתונים כולם בשמחה ומתעטרים כולם בוא וראה, ביום שישי כאשר כאחד. ואז העליונים פותחים ואומרים: זכאים אתם העם הקדוש בארץ, שהקדוש ברוך הוא מתעטר עליכם, וכל צבאות הקדושים הם מתעטרים בגללכם.

וזה היום הוא יום הנשמות, ולא יום הגוף, וזאת מפני ששלטון צרור הנשמות הוא. והם עומדים עליונים ותחתונים הם כולם בזיווג אחד, ובעטרת הרוח יחידה עליונה קדושה. תפילת השבת של העם הקדוש, שלוש תפילות נמצאות ביום הזה כנגד שלוש שבתות והם כולם כאחד. וכיון שנכנסו העם הקדוש לבית הכנסת, אסור להתעסק אפילו בצורך בית הכנסת, אלא בדברי תשבחות ותפילה וכמובן בתורה שכראוי להם.

וכל מי שמתעסק בדברים אחרים ובדברי העולם הזה, הוא בן אדם אשר מחלל את השבת ואין לו חלק בעם ישראל. ושני מלאכים ממונים על זה ביום השבת, והם שמים את ידיהם על ראשו ואומרים: אוי לפלוני שאין לו חלק בקדוש ברוך הוא. ועל כן צריך להתעסק בתפילה ובשירים ובתשבחות אל הקדוש ברוך הוא ולהתעסק בתורה. וזה היום הוא יום הנשמות, שמתעטר אותו צרור הנשמות בתשבחות הקדוש ברוך הוא. ומשום כך משבחים בתשבחות לשבח הנשמה וזה כמו שכתוב: "נשמת כל חי תברך את שמך ה' אלוקינו ורוח כל בשר תפאר ותרום זכרך מלכנו תמיד מן הולם ועד העולם אתה א-ל", ואין השבח אלא היא בצד הנשמה והרוח. ובזה היום עומד ברוח ובנשמה ולא של הגוף.

"הזהר הקדוש"

**ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים
לשרון בובליל
ולכל בני משפחתו**

אותיות מחוכמה עליונה

רבי אלעזר פתח ואמר את הפסוק מתוך הספר ישעיהו: "שאל לך אות מעם אלוקיך העמק שאלה או הגבה למעלה". והסתכלתי בדורות הקדומים ודורות האחרונים. ומה ההבדל בין הדורות הקדומים לבין הדורות האחרונים? ובכן דורות הקדומים הם היו יודעים ומסתכלים בו בחוכמה עליונה, והם יודעים לצרף אותיות שניתנו לו למשה מסיני, ואפילו היו רשעים שבהם בישראל הם היו יודעים תוך האותיות עליונות ותוך האותיות התחתונות החוכמה בכדי להנהיג את המעשים בעולם הזה.

וזאת מפני שכל אות ואות שנמסרה לו למשה רבנו, הם היו מתעטרות ועולות על ראש החיות העליונות הקדושות, וכל החיות הם היו מתעטרות בהן, והיו פורחות תוך האוויר שיורד מתוך אוויר עליון דק והוא לא ידוע. והיו עולות ויורדות האותיות הגדולות ובצרוף אותיות דקיקות. האותיות הגדולות הן יורדות מתוך היכל אחר שהוא תחתון. אלו ואלו הם נמסרו לו למשה רבנו בסיני. וחיבור האותיות שהן מתחברות בהעלמה בכל אות ואות, לדוגמא: א' אות שהיא יחידה ומתחברות עימה בהעלם שתיים אחרות שהם ל"ף. וכך כולן נמסרו למשה בהר סיני, וכולן היו גנוזות.

שאל לך אות, אבל אות ממש, ושכולם היו נוסעים בסוד האותיות. וזה כמו שכתוב בתנ"ך בספר יהושע: "ונתתם לי אות אמת", וזו האות ו' שהיא נקראת אות אמת. ואם תאמר שאר האותיות אין הן אמת, כן, אלא אות זו היא אות אמת נקראת. ואנו נכנסים בהעמקת השאלה, וזו אות ה' שהיא נמצאת אחרונה בשם הקדוש. או הגבה למעלה וזו האות שהיא יו"ד והיא הראש שבשם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. וכאן הוא הסוד כמו שכתוב מדברי הנביא ישעיהו: "שאל לך אות מעם אלוקיך" והיא האות מהשם הקדוש. ונלמד מזה שכתוב: "מעם ה'", שזה הוא השם של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ואת אחת שבו, וכל המשכן עומד על זו.

בוא וראה, כאשר עלה הענן על המשכן ושורה עליו, וכל אלו היו מרכבות וכל אלו היו כלי המשכן שלמעלה, וכולם היו תוך הענן. ועוד כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת פקודי: "ולא יוכל משה לבוא אל אהל מועד כי עשן עליו הענן וכבוד ה' מלא את המשכן". עוד כתוב בפרשת משפטים: "ויבוא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה".

"הזהר הקדוש"

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לקמי תורג'מן בת שמחה

"הגוף הקדוש"

אבל לעתיד לבוא, הקדוש ברוך הוא יעורר החוכמה בעולם, ויעבדו לו בה זה הוא שכתוב: "ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחוקיי תלכו ומשפטי תשמרו" (ספר יחזקאל פרק ל"ו פסוק כ"ז), לא כראשונים שהשחיתו בו העולם, אלא ועשיתי את אשר בחוקיי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם.

רבי יוסי ורבי היא היו הולכים בדרך. אמר לו רבי יוסי לרבי היא נפתח בתורה ונאמר דבר. פתח רבי יוסי ואמר: "כי ה' אלוהיך באתה לך בקרב מוזנך להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מוזנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאזוריך" כי ה' אלוהיך מתהלך. מהלך היה צריך לו. אלא כמו שאתה אומר: "באתה לך לרווח היום ויתזבא אדם ואשתו" (ספר בראשית פרק ג' פסוק ח'). וזה האילן שאכל ממנו אדם הראשון. מתהלך נקיבה מהלך זכר.

וזה הוא שהלך לפני ישראל כאשר היו הולכים במדבר, שכתוב: "זה הולך לפניכם יומם בעמוד ענן ולילותם בלילה בעמוד אש להאיר להם" (ספר שמות פרק י"ג פסוק כ"א). והוא שהולך לפני בן אדם כאשר הולך בדרך, שכתוב: "צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו". וזה הוא שהולך לפני בן אדם בשעה שהוא זוכה. ולמה להצילך ולתת אויביך לפניך, להינצל בן אדם בדרך ולא ישלוט בו אחר.

ומשום כך יבקש לו בן אדם להישמר מעוונותיו ולטהר עצמו. מהי טהרה? זה שכתוב: "והיה מוזנך קדוש" (ספר דברים פרק כ"ג פסוק ט"ו), מה זה קדוש? קדושים היה צריך לו. אלא מחניך קדוש אלו אברי הגוף, שהגוף מתחבר ונתקן בהם, ומשום כך והיה מחניך קדוש.

"ולא יראה בך ערות דבר" (ספר דברים פרק כ"ג פסוק ט"ו). מה זה ערות דבר? זה דבר עריות, שזה הוא דבר שהקדוש ברוך מואס בו יותר מהכול. כיון שאמר ולא יראה בך ערות, מדוע דבר? אלא אלו רשעי העולם, שמגעילים ומטמאים עצמם במלה שלהם שמוציאים מפיהם, והרי הוא ערות דבר.

וכל כך למה? בגלל שהוא הולך לפניך. ואם אתה עושה כזה, מייד ושב מאחריך, שלא ילך עמך וישוב מאחריך. ואנחנו הרי הלכנו לפניך בדרך נתעסק בדברי התורה שהרי התורה מתעטרת על ראשו של בן אדם, והשכינה לא סרה ממנו.

"הזהר הקדוש"

ז"ל

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו

ז"ל

לעילוי נשמת: גניה יחזקאלי בת צ' חלה

ז"ל

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאלי בן יפה

פינת הצדיק

והשבוע:

ר' נחמן מברסלב ז'

ורבנו באו אליו והביאו לו אגרות מגדולי הצדיקים, שכולם מבקשים אותו לבוא לטבריה לחג הסוכות. בביקורו בארץ ישראל, שכרו חמורים ונסעו לכל המערות. הגיעו למערת "רבי שמעון בר יוחאי" ולמדו "זוהר" והיה בשמחה גדולה עד אור הבוקר. ומשם המשיכו למערת "הלל", ומשם המשיכו לקבר "שמאי" ושם נפל עליו עצבות. ומשם הלכו למערת התנא רבי "כרוספדאי" ומשם לשאר המערות. עד כה ספרנו קצת ומעט כטיפה מן הים, מעוצם התלאות וההרפתקאות והסכנות העצומות והייסורים הקשים והפחדים שהיו לרבי נחמן בנסיעתו לארץ ישראל ובחזרה. והשם יתברך היה בעזרו, ועשה עמו נסים ונפלאות בכל רגע. והכלל הוא כי רבנו לעולם לא ולא שקט, אפילו בימי גדולתו, אף על פי שכבר זכה למה שזכה, להשגת אלוקות במדרגה הבוהה, עצומה והוא לא הסתפק בכך, ועוד קיבל עליו ייסורים קשים ומרים, והרבה בתפילות ובקשות רבות עד להשגה ומדרגה יותר עליונה. ואז היה קצת בשמחה. קודם נסיעתו לארץ ישראל אמר: אני דומה לנער קטן, שאינו רוצה ללכת לחדר, אבל כשיכנס לחדר, יוכל ללמוד, אילו היו יודעים העולם על מה אני נוסע, היו נושקים את דריסת הרגליים שלי, בכל פסיעה ופסיעה שלי אני מכריע את כל העולם כולו לכף זכות. ועוד אמר: המקום שלי הוא רק ארץ ישראל, ולפי שעה אני רועה בברסלב וכיוצא...
המשך בשבוע הבא

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

פינת הקבלה

והשבוע:

נפש רוח נשמה ב'

התולדה זה הוא, שאיברי האדם אף הם משועבדים לעבודת הבורא ובכך שואפים המחשבה, הדיבור והמעשים להדבק בבורא הקדוש יתברך שמו. דברנו על הנפש החיונית מחד גיסא ועל הרוח והנשמה, המאפיינים את האדם בעל הבחירה מאידך גיסא. ובנוסף לכוחות הרוחניים אלה, הנמצאים ומתמזגים בפנימיות האדם בדמו ובאיבריו (במוח בלב ובכבד), יש עוד כוחות רוחניים נעלים ביותר ומגודל מעלתם אין כלים מתאימים בגוף לאכסן אותם. והרי הם מקיפים את האדם סביבו ונקראים "אור מקיף" בהשוואה לאורות הנפש, הרוח והנשמה שהם "אור פנימי" ונסביר מושגים אלה. מדרגות האדם בעבודת בוראו, מידת הקרבה והדביקות אל הבורא שהאדם חש בקרבו, תלויות בנפש, ברוח ובנשמה שבו. צדיקים, שזכו עם לידתם ל"נשמה גבוהה" הרי עבודת הבורא שלהם מעולה יותר והשגותיהם הרוחניות גבוהות ונעלות משל אדם שלא זכה לנשמה גבוהה. אך בכוחו של כל אדם וביכולתו להתעלות מעלה מעלה ולהוסיף אורות רוחניים נעלים יותר על אלה שכבר נמצאו בתוכו, וזאת על ידי קיום מצוות הבורא. כל העולם הוא מבחינת אספקלריה של פרצוף האדם, וכל מה שיש באדם יש בעולם, ואין בזה אלא מה שיש בזה. ומשום כך נקרא האדם "עולם קטן" וכן כל עולם נקרא בשם אדם: אדם של בריאה, אדם של יצירה, אדם של עשייה...
המשך בשבוע הבא

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

וכך היה והארון אכן נח מזעפו. והטעות של דוד שהרכיב את הארון על עגלה, שכן המצווה לשאת על הכתף. ומדוע דוד נכשל בטעות זו? לפי שאמר הקדוש ברוך הוא: "זמירות היו לי חוקיך בבית מגורי". וכך ארע הדבר, לפתע הארון עצמו עף באוויר והפרים נשמטו מתחתיו. וקרוב עוזה ושלח ידו והחזיק את הארון ונכשל כמו שכתוב: "ולא יגעו אל הקודש ומתו".

ולכן הטה את ארון ה' בדרך אל בית עובד אדום הגיתי, שהיה לוי, ולא הביאו לירושלים. ושלושה חודשים היה הארון בבית עובד, ושם נהגו בכבוד גדול. ובעת שהות הארון בבית עובד, התברך הבית בזכותו בברכת שמים על טבעית בבנים ובנות בעושר ובנכסים. ולאחר שלושה חודשים, לקחו את הארון והפעם נשאו לווים כדין.

ודוד המלך היה לבוש באפוד בד שהוא בגד פשוט, ולא בבגדי מלכות כדי לא לנהוג בגדולה לפני הקדוש ברוך הוא. ושמחת התורה הייתה גדולה, ובריקודים הנלהבים היה משלהב דוד את ליבות כל האנשים, וכולם היו מתעלים יחד עימו בדבקות בקדוש ברוך הוא. ומשך מסע העלאת הארון תקעו בשופרות, והיה קול תקיעת השופרות מרעיד את הלבבות כמו שכתב דוד: "וגילו ברעדה". כשהגיע מסע ארון האלוקים לירושלים, ראתה מיכל בת שאול אשת דוד המלך מרקד ומפזז לפני ה', ובזה לו על כך בליבה ואז שליח הציבור אומר פסוק והקהל עונה, והיו אומרים: "הודו לה" קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו", ובסוף חתמו: ברוך ה' אלוקי ישראל מן העולם ועד העולם. והיה קול ההמונים רוגש בקול מים רבים אדירים, וכולם אמרו כאיש אחד: "אמן והלל לה" ואז דוד המלך חילק לכל ישראל מאיש ועד אשה, חלה אחת ומנת בשר ויין. ואף על פי שמיכל הייתה צדקת גדולה, נענשה שזלזלה בדוד, והייתה עקרה עד יום מותה..

המשך בשבע הבא

חז"ל

ברכה לשערי פרנסה טובה: לדוד בן שרה

ברכה לזיווג מהרה: לדוד בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מנחם שניאורסון הרבי מלובביץ' פרק ג'

פינת הזהב

הפצת יהדות: הרבי החל להוביל מבצעים לפרסום מצוות היהדות ותורת החסידות בסיסמה "ופרצת", הלקוחה מהפסוק "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה". הוא קרא לחסידיו להשפיע בכל מקום אפשרי, גם על יהודים חילונים, לקיים את המצוות וללמוד תורה, בין היתר על ידי יציאה למקומות ציבוריים וזיכוי הציבור במצוות אלו. כמו כן קרא לעזור כספית למי שאין בידם יכולת כלכלית לקנות את תשמישי המצוות. הרבי יזם פעולות ציבוריות שכונו על ידו 'מבצעים'. חלק מה'מבצעים' קשור למצוות החגים והינו עונתי. כך לדוגמא, יוזמים חסידי חב"ד: הדלקת נרות חנוכה בבתיים, בחנויות ובמרכזי הערים, תהלוכות ל"ג בעומר, דוכנים לנטילת לולב בסוכות, חלוקת מצות בפסח, תקיעת שופר בראש השנה, לאלו שאינם מגיעים לבתי הכנסת, קיום ארבע מצוות הפורים ועוד.

פרויקט אחר שיזם הרבי וכינה עשרת המבצעים, הוא קריאה לכל יהודי לקיים עשר מצוות, שראה בהן מצוות מרכזיות, ולהשפיע על יהודים נוספים לקיים אותם: אהבת ישראל, חינוך יהודי, לימוד תורה, הנחת תפילין, קביעת מזוזות כשרות, מתן צדקה, החזקת ספרי קודש בבית, הדלקת נרות שבת בערבי שבת וחג, כשרות המזון וטהרת המשפחה.

בעקבות קריאתו נוהגים חסידי חב"ד להעמיד דוכני תפילין בחוצות הערים ולהציע לציבור לקיים את המצווה. נשי ובנות חב"ד פעילות בחלוקת נרות שבת ועלוני הסבר על המצווה לנשים ובנות. כמו כן מציעים בתי חב"ד שירות קביעת מזוזות ובדיקתן והכשרת המטבח לכל המעוניין.

בתחילת שנות ה-80 הקים את תנועת הנוער צבאות השם. וכן פתח ביוזמת כתיבת ספר תורה מיוחד וקרא לקנות לכל ילד יהודי מתחת לגיל מצוות 'אות' ב"ספר התורה של ילדי ישראל", בסכום אחיד לכל אות, השווה לדולר אחד ופתח ועד מיוחד העוסק בזה העומד תחת בית דין רבני חב"ד (כיום אוחזים בספר תורה החמישי). בהמשך יזם כתיבת ספרי תורה כלליים גם למבוגרים, שגם בהם ניתן לקנות אותיות במחיר סמלי. מטרת קניית האותיות, היא לאחד את הילדים, ואת כל העם באמצעות ספר התורה.

ככל הידוע, המנהיג הדתי הראשון בתקופה המודרנית, שהחל לפעול במטרה לקרב חילוניים לתורה ולמצוות היה חמיו של הרבי, רבי יוסף יצחק שניאורסון^[9], ששלח שלוחים למדינות שונות. בתקופתו של הריי"צ היה היקף הפעילות מצומצם למדי, ובתקופת הנהגתו של הרבי גדל מאוד היקף השלוחים והגיע לאלפים ברחבי

העולם. מרבית המשאבים של השלוחים מופנים לקירוב יהודים רבים ככל האפשר למסורת היהודית, לתורה ולמצוות. הם הביאו לחזרה בתשובה של יהודים רבים, במדינת ישראל ומחוצה לה, בעיקר החל משנות השישים. השלוחים עוזרים ליהודים גם בתחומים שאינם קשורים לדת, בהתאם להשקפה החב"דית שעזרה גשמית חשובה לא פחות מעזרה רוחנית ליהודי. כך למשל נפוצים בתי חב"ד המפעילים בתי תמחוי ומפעלי חסד אחרים עבור נזקקים. בתי חב"ד באזורי תיירות מהווים במקרים רבים מעין שגרירות ישראלית או יהודית המסייעת גם במקרי חירום

בשנת 1984 יזם הרבי את מפעל הרמב"ם היומי, במסגרתו חולקו ספרי ההלכה של הרמב"ם לשיעורי לימוד יומיים. מטרת התקנה היא לעודד לימוד תמציתי של כל תחומי ההלכה בצורה ברורה ובהירה, כפי שהם מנוסחים בספרי הרמב"ם. ישנם שלשה מסלולי לימוד שונים: פרק אחד ליום שבו מסיימים פעם בשלוש שנים את כל הי"ד החזקה לרמב"ם; שלושה פרקים ליום שבו מסיימים פעם בשנה את כל הי"ד החזקה; ולימוד ספר המצוות לרמב"ם, שמסיימים פעם בשנה.

החינוך בקונגרס האמריקאי.. בהכרת השפעתו של הרבי על החינוך הכללי בארצות הברית הכריז הקונגרס של ארצות הברית על יום י"א בניסן - יום הולדתו של הרבי - כ"יום החינוך" שבו יוגברו המאמצים והמשאבים לשיפור פני החינוך בכל מוסדות החינוך לכל הגילאים בכל רחבי ארצות הברית. יום זה מצוין מדי שנה מאז 1978^[11].

מוסדות שיסד: הרבי היה מעורב בהקמתם של אלפי מוסדות חינוך וארגונים בעולם. רשת בתי ספר וגנים "רשת אהלי יוסף יצחק ליובאוויטש" במדינות צפון אפריקה (תש"י), בישראל ובאוסטרליה (תשי"ב). בתי הספר בכפר חב"ד - החקלאי (תשי"ד), למלאכה (תשט"ו) ויד החמישה (תשט"ז). ישיבת "אהלי תורה" בניו יורק (תשט"ז), ישיבת חב"ד בטורונטו קנדה (תשי"ז), במלבורן אוסטרליה (תשכ"ז), במיאמי פלורידה (תשל"ד), בסיאטל וושינגטון ובניו הייבן קונטיקט (תשל"ו), בקראקס ונצואלה (תשל"ז), ישיבה גדולה אור אלחנן חב"ד בלוס אנג'לס קליפורניה (תשל"ח), ישיבת חב"ד בואנוס איירס ארגנטינה (תשמ"מ), בקזבלנקה מרוקו (תשמ"א) וביוהנסבורג דרום אפריקה (תשמ"ד).

המשך בשבע הבא

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

ויתהלך חנוך אל האלוקים

ויתהלך חנוך את האלוקים ואיננו כי לקח אותו אלוקים. רבי יוסי פתח: "עד שהמלך במסיבו נרדי נתן ריחו". זה הפסוק נאמר. אבל בוא ראה כך דרכיו של הקדוש ברוך הוא, בשעה שבן אדם נדבק בו, והוא משרה דיורו עליו, ויודע שלאחר ימים יחטא, מקדים ולקט ריחו הטוב ממנו, ומסלק אותו מן העולם.

זה הוא שכתוב עד שהמלך במסיבו נרדי נתן ריחו. עד שהמלך זה הקדוש ברוך הוא. במסיבו, זה אותו בן אדם שנדבק בו והולך בדרכיו. נרדי נתן ריחו. אלו מעשים טובים שבו, שבגללם יסתלק מהעולם עד שלא מגיע זמנו.

וזה שלמה המלך אומר: "יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים וגו'", יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים כמו שהעמדנו. מפני שמעשיהם טובים, הקדוש ברוך מסלק אותם מהעולם בשביל שלא יחטאו, ומתוך אהבתו בהם, מסלק אותם עד שלא מגיע זמנם, ועושה בהם דינים, ויש רשעים אשר מגיע אליהם כמעשה הצדיקים, שהקדוש ברוך הוא מאריך להם ימים ומאריך רוגזו בהם, וכל זה כמו שנאמר: אלו שלא יחטאו, ואלו כדי שיחזרו לגביו, או בגלל שיצאו בנים טובים.

בוא ראה, חנוך צדיק היה, והקדוש ברוך הוא ראה אותו שיחטא אחר כך, ולקט אותו עד לא יחטא, זה הוא שכתוב: "וללקוט שושנים" בגלל שנותנים ריח טוב מלקט אותם הקדוש ברוך הוא עד לא יחטאו. ואיננו כי לקח אותו אלוקים, ואיננו להאריך ימים כשאר בני אדם שהיו מאריכים ימים, מה הטעם, בגלל שלקח לו הקדוש ברוך הוא עד שלא הגיע זמנו. רבי אלעזר אמר: חנוך לקח אותו הקדוש ברוך הוא מהארץ, והעלהו לשמי מרומים, ומסר בידו כל גנזים עליונים, וחמישה וארבעים מפתחות סתרים חקוקים, שבהם משתמשים מלאכים עליונים, וכולם נמסרו בידו.

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי**

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לשי משיח בן בלה

"ואורח צדיקים כאור"

מדהים

מרתק

קשרים רמים של שלוחי הדין של אותו צד אנו פתוחי עיניים פתוחי אוזניים. קול מן הקולות יורד ממעלה למטה, שובר הרים וסלעים, מי הם שרואים ולא רואים ולא שומעים, ולא יודעים בתבונה. אחד שכלול בשניים בתוכם, דוחים אותו לחוץ. הם מתדבקים בין באלו שניים אחד. האומנים לא שורה שווים בתוכם, לא נכנסים בין ספרים קדושים. כל אלו של האומן הזה לא שורה בתוכם, לא נכתבים בספרי זכרונות, נמחים מספר החיים כמו שאתה אומר: "יימחו מספר החיים ועם צדיקים אל יכתבו".

אוי להם כאשר יצאו מזה העולם, אוי להם לחייהם מי יתבע אותם כאשר ימרו ביד דומה, (מלאך) ויישרפו באש הדולקת, ולא ייצאו ממנה חוץ מראשי חודשים ושבתות כמו שאתה אומר: "והיה מדי חודש בחודשו ומדי שבת בשבתו כל בשר להשתחוות לפני ה'". לאחר מכן כרוז שבצד צפון מכריז עליהם ואומר: "ישובו רשעים לשאולה וגו'" (ספר תהילים פרק ט' פסוק י"ח).

כמה חבורות מכים מתאספים עליהם, בארבעה צדדים אש מלהטת בגי בן הנוס. שלוש פעמים ביום נשרפים, ולא עוד אלא בזמן שישראל עונים בקול רם "אמן יהא שמיה רבה מברך", הקדוש ברוך הוא מתמלא רחמים וחס על הכל, ורומז למלאך הממונה על שערי הגיהנום סמרי"אל שמו, ושלושה מפתחות בידו, ופותח שלושה שערים שבצד המדבר, ורואים אור של זה העולם, בא עשן של אש וסותם דרכים. אז שלושה ממונים שתחת ידם שלוש מגריפות, מנשבים בידיהם ומשיבים העשן למקומם, ומרווחים להם שעה וחצי שעה. ואחר כך שבים לאשם. וכן שלוש פעמים ביום. ובכל פעם שאומרים ישראל "אמן יהא שמיה רבא מברך", הם מרווחים להם. זכאים הם הצדיקים שדרכם מאירה באותו עולם לכל הצדדים כמו שאתה אומר: "ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום".

רבי אבא אמר, בגיהנום יש מדורים על מדורים, שניים שלישים עד שבעה, והרי העמידוהו החברים, וזכאים הם הצדיקים שהם נשמרים מחטאי הרשעים, ולא הולכים בדרכם ולא נטמאים בהם, וכל מי שנטמא, כאשר הולך לאותו עולם יורד לגיהנום, ויורד עד מדור התחתון. ושני מדורים הם שסמוכים זה עם זה שאול ואבדון. מי שיורד לשאול דנים אותו שם ומקבל עונשו, ומעלים אותו למדור אחר עליון, וכן דרגה אחר דרגה עד שהם מעלים אותו. אבל מי שיורד לאבדון לא מעלים אותו לעולמים, ומשום נקרא: "אבדון שהרי אבוד הוא מהכול". בוא ראה, נח צדיק, היה מתרה בבני דורו ולא היו שומעים לו, עד שהקדוש ברוך הוא הביא עליהם דין הגיהנום, אש ושלג, מים ואש, זה צונן וזה רותח. וכולם בדין הגיהנום נידונו ונאבדו מהעולם.

"הזהר הקדוש"

ברכה לשערי רפואה מהרה: **לאברהם בן פנינה**

ברכה לשערי פרנסה טובה: **לאברהם בן מנחם**

11

**פינת
הזהב**

**רבי יצחק לוריא
האר"י ז"ל פרק ד'**

מה גדול היה אותו אדם, אם תוך זמן קצר של שנתיים ומחצה לערך הצליח להשפיע השפעה כזאת ולחולל מהפכה כזאת במחשבה המקובלת. והרשות בידינו רק לשער, מה היה קורה אלמלי היה האר"י מאריך ימים יותר וזורע את ברכתו לשנים רבות. יש להניח, שאז לא הייתה תורתו יכולה להישאר רק בחוגים מצומצמים בלבד, וממילא הייתה מתפשטת יותר כבר בשנים הסמוכות למותו לא רק בדור שלאחר זה האר"י נסתלק בה' מנחם אב של"ב, לאחר שנפל למשכב ימים אחדים לפני כן במגפה שפרצה בצפת. בן ל"ח שנה בלבד היה במוותו. ומקום קבורתו ליד קברו של ר' משה קורדובירו. לפני פטירתו הזהיר את שלא לקרוא בזאת החכמה, לפי שעדיין לא היו שלמים בה וחס ושלום יבואו לידי קיצוץ. ואם יהיה זכות בדור, שהוא יבוא וילמד... בחלום או בהקיץ או באיזה אופן שיהיה שעת פטירתו נמצא לידו תלמידו ר' יצחק כהן, ואמר לו האר"י שאם היה זכות בדור באותה שנה הייתה שנת גאולה וקץ אמיתי, שמימי הרשב"י לא היה כמוהו. ואז אמר הרב: ותוסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אותו. אחר כך אמר לו: צא מהר שאתה כהן, ולא נשאר לפטירתי כלום ובצאת האר"י כהן יצאה נפשו בנשיקה.....

תורת הגאולה בקבלת האר"י: פסוק זה שהבאנו מספר בראשית פרק ל"ח יש לקשרו עם האמונה, שהייתה שלטת אז בעיקר באיטליה, שהמשיח עתיד להתגלות בשנת של"ה. ייתכן, שגם האר"י האמין עוד בשבתו במצרים, ששנת של"ה היא שנת הגאולה. ואמונה זאת היא שמשכה ושזירזה אותו לעלות לצפת כמה שנים לפני כן. הרי לפני הקץ יהיו כמה שנים של חבלי משיח. ואין חבלי משיח אלא הקשיים הכרוכים בזמן בירור הניצוצות האחרונים, שאז יתגברו החיצונים והקליפות. ואין לך מי שמסוגל לגאולת הניצוצות מעמקי הקליפות כצדיקים וחסידים. והרי לא הייתה אותה שעה עדה של צדיקים וחסידים כמו בצפת.

תורת הגלות והגאולה בקבלת האר"י: אין להפרידה ממשנתו בעניין צמצום, שבירה ותיקון בשעה שביקש הקב"ה לברוא את העולם צמצם כביכול את עצמו בעצמו, כדי שיהא מקום פנוי ממנו וחלל ריק, והעולם יוכל להיברא ולהתגלות. אלא שהאור האלוקי, שנתעלם ונסתתר, ביקש להתכנס לתוך כלים, שהם הספירות, אלא שהכלים לא יכלו להכיל את שפע האור האלוקי ונשבר, והאורות נתפזרו לכל צד ולכל עבר. האור האלוקי ברובו חזר למקורו העליון, ואילו שברי כלים עם ניצוצות מן האור האלוקי נפלו לתוך עמקי הקליפות ונתערבו טוב ברע - כל הבריאה כולה אינה במקומה הנכון, כלומר בגלות. ואף האלוקות עצמה, כביכול, בגלות. הגלות אינה דבר חיצוני ופיסי בלבד. הגלות היא גלות קוסמית של כלל ההוויה ושל כל כולל הצומח והדומם, ואף של השכינה כביכול ושל כל היקום.

המשך בשבע הבא

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליעקב בן רבקה**

יום הסתלקותו של אליהו הנביא הגיע. ידע הנביא כי לא ימות כמות כל בני האדם, אלא יעלה חי השמימה, ומגודל מעלת מעמד זה לא רצה שיהיה נוכח בו איש מלבדו, אף אלישע תלמידו. כל חפצו היה עתה להתרחק מחברת בני האדם ולהתבודד עם קונו, עד שיזכה להגיע ידי דבקות עליונה ומכוח דבקות זו להיפרד מן העולם הגשמי. מדי פעם היה מגניב אלישע מבטים עורגים לעבר רבו האהוב. וליבו אמר לו כי היום ילקח אליהו מעימו והוא ביקש לחקוק את תווי פניו הזכים היטב היטב בזיכרונו. אליהו היה אחוז שרעפים ושפתיו מלמלות תפילה חרישית. חי ה' וחי נפשך, נשבע התלמיד המסור – כי לא אעזבך. ירדו השניים עד בית אל, ושם יצאו לקראתם שאר תלמידי אליהו אשר במקום, והיו אלה חמישים הנביאים שהציל בצדקתו מפני איזבל. הידעת כי היום לוקח ה' את אדונך מעל ראשך? לחשו בני הנביאים. בדבריהם המשילו את אליהו לכתר מלכות אשר מכוחו זכה תלמידו לכוחו ולמעלתו. ידעתי – ענה אלישע. ואז המשיך אליהו בדרכו ותלמידו הנאמן מלווהו, ואמר: זכני, אלוקי לראות בהסתלקות מורי ורבי, לחשו שפתי אלישע תפילה חרישית. ואז ירדו השניים אל הירדן ובעקבותיהם באו חמישים בני הנביאים אשר מיריחו. ובהגיעם אל שפת הנחל ואל מימיו הגועשים נטל הנביא את אדרתו, אשר היא המלבוש היקר המיוחד לנביאים, וכרכה כדי שתהא נוחה להכות בה. נתעופפה האדרת כציפור גדולה הפורשת כנפיה על פני המים הזורמים, ואחר כך כמטהו של משה רבנו, בשעתו הכתה בהם. בהתבונן אלישע ברבו האהוב, גאה בליבו רגש עז המבשר כי אכן בא והולך הקץ, עיני אליהו ברקו באור אלוקי וגופו כבר היה כאילו מרחף מעל פני האדמה. שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעימך? נשמעו דברי אליהו באוזני תלמידו כמנגינה ערבה. "יהי נא פי שניים ברוחך אלי" העז אלישע לבטא בשפתיו את משאלת ליבו הכמוסה ביותר, כי אליהו היה גדול ברוחו ומעלתו פי שניים מיתר הנביאים. בקשה קשה בקשת חייד אליהו הנביא אל תלמידו בנעימות, וגדולה עד מאוד, והוסיף ואמר לאלישע: אולם אם תזכה לראותי ברגע שאלקח מכאן, "תזכה לדבר הזה. כי הגם שאי אפשר שיאציל הנביא יותר מאשר בכוחו עצמו, בעת אשר יעלה השמימה ויפשוט את שמלת החומר מעליו, אז תהיה מדרגתו גבוהה הרבה מזו שהוא נמצא עליה בה עתה, ואם באותה עת נדירה יאציל על תלמידו את אורו ושפעו – יושפע ממנו אור כה רב עד שמדרגת אלישע תהיה פי שנים ממדרגת אליהו הנביא בעודו בגוף החומר, ולכן הציב לו התנאי, שרק אם יראה אותו בעת ילקחו יזכה לאותה מדרגה לה נכסף. חז"ל

המשך בשבע הבא

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

ליעל בת נעמי ודוד

סגולות ותפילות

תפילה על הפרנסה

יהי רצון מלפניך ה' אלוהינו ואלוהי אבותינו, שיהיו מזונותי ופרנסתי ומזונות ופרנסת בני ביתי עם מזונות ופרנסת כל עמך בית ישראל, מוכתרים ומאומתים ומוצדקים בידך, ואל תצריכני לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם לידך המלאה הפתוחה, הקדושה והרחבה, ותהא מלאכתי וכל עסקי לברכה ולא לעניות, לחיים ולא למוות, ותזכני שלא יתחלל שם שמים על ידי, ואהיה מן המועילים ומשפיעים טוב לכל אדם תמיד, ותמלא ידי מברכותיך ושבענו מטובך, כמו שעשית ליוצאי מצרים, כי אתה ה' ברכת ומברך לעולם. עיני כל אליך ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו, פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון. השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך, לא יתן לעולם מוט לצדיק. ואתן נשמות הקדושות והטהורות, העתירו אל ה' בעדי ובגללי, ירים קרני ויגביה מזלי, למען אוכל לעבדו בלבב שלם כל ימי עולם. אמן כן יהי רצון: מחוך ספר שערי הדמעה.

תפילה למציאת בן-זוג

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי, שתמציא לי ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדול את זיווגי הראוי לי בזמנו, זיווג הגון הראוי להוליד, תלמיד חכם, גדול בתורה וביראה, מזרע צדיקים, ואנשי אמת ויראת חטא, כמו שהמצאת זיווגו לאדם הראשון, לאברהם ויצחק ויעקב ומשה, כל אחד זיווגו בעתו ובזמנו. ואותו איש שתמציא לי לזיווגי יהא איש טוב, איש נאה במעש יו בעל מעשים טובים, בעל חן, איש משכיל וירא אלהים, רודף צדקה וגומל חסד. ולא יהא בו שמץ פסול ומום ופגם, ולא יהא פעסן ורגזן, רק בעל ענוה ונמיכות רוח, בריא ובעל כח. ואל יעבב אכזריות הבריות ושונאים ומחשבותיהם ותחבולותיהם לעבב את בן זיווגי ההוכן לי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, ה' צורי וגאלי. מהשל"ה הקדוש

ברכה לשערי זיווג מהרה: **לאירנה בת יעל**

ברכה לשערי זיווג מהרה: **לקטי בת יעל**

”נשמה קדושה”

כיון שבן אדם מתעסק בתורה נשלם בנשמה אחרת קדושה שכתוב: **”שֵׁרֵץ נִפְשׁוֹ זָזִיהָ”** נפש של אותה חיה קדושה. שכאשר בן אדם לא מתעסק בתורה אין לו הנפש הקדושה. הקדושה שלמעלה לא שורה עליו. וכאשר משתדל, באותה רחישה שרוחש בה זוכה לאותה נפש ולחזור כמלאכים קדושים. שכתוב: **”ברכו ה' מלאכיו”** אלו הם שמתעסקים בתורה שנקראים מלאכיו בארץ, וזה הוא שכתוב: **”יְעֹוֹף יְעֹוֹפָה עַל-הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם”**, באותו עולם שנינו שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות להם כנפיים כנשרים ולשוט בכל העולם. שכתוב: **”וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים”**

וזהו שכתוב: **”יְעֹוֹף יְעֹוֹפָה עַל-הָאָרֶץ”** זו התורה שנקראת מים, ישרצו ויוציאו רחישה של נפש חיה ימשכו אותה למטה כמו שנאמר. ועל זה דוד אמר: **”לב טהור ברא לי אלוקים”** לעמול בתורה ואז ורוח נכון חדש בקרבי.

מצווה להתעסק בפריה ורביה. שכל מי מתעסק בפריה ורביה, גורם לאותו נהר להיות נובע תדיר ולא יפסקו מימיו. והים מתמלא בכל הצדדים, ונשמות חדשות מתחדשות ויוצאות מאותו אילן, וצבאות הרבה מתרבים למעלה עם אלו נשמות. זה הוא שכתוב: **”יִשְׁרְצוּ הַבְּמִים, שֵׁרֵץ נִפְשׁוֹ זָזִיהָ”** זה ברית הקיום הקדוש, נהר שנשך ויוצא. ומים שלו מתרבים ורוחשים רחישה וריבוי נשמות לאתה חיה.

ובאותן נשמות שנכנסים באותה חיה, יוצאים כמה עופות שפורחים וטסים בכל העולם. וכאשר נשמה קדושה יוצאת לזה העולם, אותו עוף הפורח ויוצא עם זאת הנשמה, מאותו האילן יוצא עימה. כמה יוצאים בכל נשמה ונשמה יוצאים שניים, אחד לימין ואחד משמאל. אם זוכה הם שומרים אותו שכתוב: **”כי מלאכיו יצווה לך”** ואם לא, הם מקטרגים עליו.

”הזהר הקדוש”

לעילוי נשמת:

אלי ששון בן גורג'יה ז"ל

תוכן הפרקים הקדושים

עמוד

שם הפרק

1. חטאים וזכויות..... 1 מרתק
2. חרבות מחודדות של אש לזהטת.... 2
3. הקב"ה מעטר כל אחד בעטרה קדושה.. 3
4. אותיות מחוכמה עליונה..... 4
5. "הגוף הקדוש"..... 5
6. פינת הצדיק – רבי נחמן מברסלב פרק ד'.. 6
7. פינת הקבלה – חומר וצורה חלק ב'... 6
8. פינת המלכים: דוד המלך פרק י'... 7
9. פינת הזהב: הרבי מלובביץ' פרק ג'..... 8
10. ויתהלך חנוך אל האלוקים..... 10
11. מדורי הגיהנום..... 11 מדהים
12. פינת הזהב: חייו של האר"י ז"ל. פרק ד' 12
13. פינת הנביאים: אליהו הנביא פרק י"ב.. 13
14. פינת הסגולות והתפילות..... 14
15. נשמה קדושה..... 15

כמו כן מקבלים כל סוגי הברכות לחוברת הקדושה:
מדי שבוע יופיע הפרשה מתוך ה"זהר הקדוש"
כמו כן פינות: הזהב, הצדיק, קבלה, נביאים, מלכים..

בשעה טובה יצאו 10 שעות של "תורת אש" על גבי 2 דיסקים

לקריאה מענגת מהמחבר העורך ומו"ל:

(כל הזכויות שמורות לב.אריה)

הרב ב. אריה

ניתן להשיג את החוברת הקדושה בטלפון: 0544-577956

למינויים: כל שבוע אצלך בבית !!!

B.ARYE@NETO.NET.il

